

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobkyně: **MUDr. R. H.**
bytem x
zastoupena advokátem JUDr. Ing. Petrem Václavíkem
sídlem U Nákladového nádraží 1949/2, 130 00 Praha 3

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2018, č. j. 026183/2018/KUSK,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odeslanou dne 23. 4. 2018, domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno usnesení tajemnice Městského úřadu Nymburk ze dne 26. 10. 2017, č. j. MUNYN-012/52798/2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto o stížnosti žalobkyně, která byla posouzena podle obsahu jako námitka podjatosti směřující proti oprávněné úřední osobě Ing. M. K., vedoucí odboru výstavby Městského úřadu Nymburk, a to tak, že tato oprávněná úřední osoba není podjatá a není vyloučena ze žádného úkonu v řízeních vedených Městským úřadem Nymburk pod sp. zn. 110/42465/2016, sp. zn. 110/25240/2017 a sp. zn. 110/39582/2017. Vznesená námitka podjatosti proto byla zamítnuta, což žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil s odůvodněním, že Ing. K. je odborníkem v oblasti, kterou řídí, její postup ve věci je standardní a nemá s ohledem na svůj poměr k věci, účastníkovi řízení nebo jeho zástupci takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti.
2. V žalobě žalobkyně především uvádí, že podjatost nemá jakoukoli souvislost s odborností úřední osoby ani se splněním právních požadavků pro výkon funkce. Upozorňuje také na to, že tajemnice Městského úřadu Nymburk opřela své rozhodnutí pouze o sdělení Ing. K., že se necítí být podjatou, což žalobkyně považuje za nepřípustné. Žalovaný se pak v napadeném rozhodnutí nevypořádal s odvolací argumentací. Dále žalobkyně vysvětluje důvody, pro které považuje Ing. K. za podjatou.
3. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

4. Podle § 70 písm. c) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, „jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem“.
5. Otázka vyloučení úřední osoby z projednávání a rozhodování věci je pak upravena v § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.
6. Přezkoumáváním správních rozhodnutí, kterými bylo rozhodnuto o podjatosti, resp. nepodjatosti osob podílejících se na rozhodování správního orgánu se Nejvyšší správní soud zabýval v řadě svých rozhodnutí. Poukázat lze například na rozsudek ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Afs 20/2003-23, publikovaný pod č. 114/2004 Sb. NSS, podle něhož „[r]ozhodnutí správce daně o vyloučení pracovníka je rozhodnutím, kterým se pouze upravuje vedení řízení [§ 70 písm. c) s. ř. s.] a které není přezkoumatelné samostatnou žalobou ve správním soudnictví.“ V rozsudku ze dne 24. 1. 2014, č. j. 5 As 67/2013-21, Nejvyšší správní soud vysvětlil, že „[p]ro posouzení otázky, zda je ve správním soudnictví přípustné přezkoumání rozhodnutí správního orgánu (o podjatosti úřední osoby), je třeba posoudit jeho charakter, tedy to, zda zasahuje do veřejných subjektivních práv a zda jde o konečné rozhodnutí v daném správním řízení (...). Usnesením o námitce podjatosti, tedy o vyloučení, resp. nevyloučení úřední osoby ze správního řízení, je rozhodováno toliko o tom, zda ta která úřední osoba bude či nebude dále participovat na probíhajícím správním řízení. Podle svého charakteru jde pouze o rozhodnutí o vedení řízení, jímž se upravují poměry ve správním řízení, resp. vytvářejí se předpoklady pro to, aby mohlo být ve věci meritorně rozhodnuto.“ Dále dodal, že usnesení o námitce podjatosti nespadá pod definici podle § 65 odst. 1 s. ř. s. a není konečným rozhodnutím ve věci, nýbrž pouze rozhodnutím dílčím, jež by mělo rozhodnutí ve věci samé předcházet. Na tom ničeho nemění ani to, že je proti usnesení o námitce podjatosti přípustné odvolání.
7. Shora uvedený právní názor, podle něhož rozhodnutí o námitce podjatosti je rozhodnutím, jímž se upravuje vedení řízení před správním orgánem, tedy rozhodnutím, které není samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví, byl zopakován například v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2014, č. j. 2 As 160/2014-25, ze dne 12. 1. 2017, č. j. 5 As 226/2016-27, nebo ze dne 19. 12. 2017, č. j. 7 As 362/2017-17.
8. Ani okolnosti právě projednávané věci nezavdávají důvod odklonit se od ustáleného judikatorního názoru. Napadené (i prvostupňové) rozhodnutí se dotýkalo pouze vedení řízení podle stavebního zákona, neboť jím byla řešena otázka, zda konkrétní osoba (Ing. K.) může či nemůže v řízeních provádět úkony jménem správního orgánu. Vyřešení této otázky předchází rozhodnutí o věci samé. Případné vady správního řízení spočívající v tom, že se projednávání a rozhodování věci za správní orgán účastnila úřední osoba, u níž byl dán některý ze zákonem stanovených důvodů vyloučení, bude možné namítat v žalobě směřující proti meritornímu rozhodnutí správního orgánu. Tím nedochází k porušení práva na soudní ochranu proti rozhodnutím správních orgánů, jelikož přezkum rozhodnutí o námitce není vyloučen úplně, ale je pouze koncentrován do řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o věci samé.
9. Lze tedy uzavřít, že žalobou bylo napadeno rozhodnutí, které není samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví, neboť se jím upravuje vedení řízení před správním orgánem a dopadá na ně kompetenční výluka podle § 70 písm. c) s. ř. s. Z tohoto důvodu je třeba žalobu odmítnout jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) a § 68 písm. e) s. ř. s.

10. Výrok o náhradě nákladů řízení je založen na ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle níž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. dubna 2018

Olga Stránská v.r.
předsedkyně senátu